

שרק על זכרות של אנדרוגינוס חייבים, טעמם הוא, כי **אע"ג דאית ביה שני משכבות** — "זכר" כתיב.

וכך אמר הכתוב: זכרותו של מי שיש לו שתי משכבות — לא תשכב.

ומקשינן לרבנן: **זכר גרידא** [מי שאינו רק זכר ואינו אנדרוגינוס] **מנא לחו מנין להם** שהבא עליו חייב סקילה? כי הניחא לרבי סימאי, הואיל וכתוב "ואת זכר לא תשכב" כל זכרים במשמע.

אבל לרבי אליעזר, הדורש מ"זכר" למעט נקבות של אנדרוגינוס, מנין לו שחייבים על זכר שאין בו שתי משכבות?

ומפרשינן: **מ"ואת" זכר** [ב"ח].

תו מקשינן, בין למר ובין למר, כיון ד"משכבי אשה" לאנדרוגינוס הוא בא, אם כן לחייב על ביאה אסורה **באשה שלא כדרכה** — **מנא להו?**

כי אי אפשר ללומדו מ"משכבי" אשה, שמשמע יש לאשה שתי משכבות, שהרי איצטריך קרא לאנדרוגינוס, ללמד שיש לו שני משכבות? (11)

ומשנינן: **מ"אשה"**.

שהיה לו לומר "ואת זכר לא תשכב משכבים", או "לא תשכב משכבי זכר".

ומדוע הוסיף הכתוב לומר גם את המילה

"אשה"? — אלא בא הכתוב לרבות ולחייב שתי משכבות באשה [ריטב"א].

אמר רב שיוזבי אמר רב חסדא: **לא לכל הדינים אמר רבי אליעזר שאנדרוגינוס זכר מעליא הוא**.

לפי שאם אתה אומר כן, שלכל דבר הרי הוא כזכר גמור, בבהמת מוקדשין [אם הקדיש בהמה אנדרוגינוס למזבח] יקדש להיקרב!

והרי שנינו שאינו קדוש להיקרב, (12) וכדמפרש ואזיל.

ומנלן דלא קדש אנדרוגינוס במוקדשין?

דתנו רבנן:

א. חידוש מיוחד נאמר בטומאת נבלת עוף טהור, שהיא מטמאה את האדם ואת הבגדים שעליו בשעת בליעתה בבית הבליעה, ואינה מטמאה באופן אחר.

כלומר: רק האוכל אותה נטמא בטומאת נבלות, ובגדיו טעונים טבילה במקוה, שנאמר [ויקרא כב ח]: "נבלה וטרפה לא יאכל לטמאה בה". וקיבלו חז"ל, שפסוק זה, על נבלת עוף טהור נאמר.

ב. עוף חולין אינו יוצא מידי נבילה אלא על ידי שחיטה, אבל קרבן העוף יוצא מידי נבילה על ידי מליקה.

ג. עוף שהוא פסול למוקדשין, ומלקו, הרי

12. נתבאר על פי לשון רש"י שכתב: "במוקדשים יקדש, ליקרב", ומיהו בהמשך הסוגיא מבואר דלא חל עליו קדושת הגוף כלל, ואינו רק פסול להקרבה.

11. מבואר מדברי הגמרא, שאפילו לרבי אליעזר צריכים אנו לפרש "משכבי אשה" דקאי על אנדרוגינוס, ואי אפשר לפרשה שהוא בא ללמד שתי משכבות באשה.